FOTOCLUB ZWIJNDRECHT

de grove korrel

FEBRUARI 2021 - JAARGANG 62

309

Colofon

De Grove Korrel
62e jaargang, februari 2021, nummer 309
De Grove Korrel is een uitgave van Fotoclub Zwijndrecht opgericht 7 september 1959 en koninklijk goedgekeurd op 30 juni 1971

Redactie:
Martin Geuze, Joke Maarleveld,
Marjan Leeuwesteijn, Franz Heuser

Redactieadres:
Vlaamsestraat 181, 3332 ER Zwijndrecht
Telefoon: 06 48 967886

Secretariaat:
Marjan Leeuwesteijn
Rotterdamseweg 126, 3332 AL Zwijndrecht
secretariaat@fotoclubzwijndrecht.nl

Internet:
www.fotoclubzwijndrecht.nl

Contributie 2019/2020:
€ 140,- per persoon per jaar

Bank:
NL30 INGB 0000 349456

Clubgebouw/fotogalerie:
Rotterdamseweg 126 (hoek Koninginneweg)
3332 AL Zwijndrecht
De aanvangstijd van de vaste clubavond is op maandagavond 20:00 uur.
Het clubgebouw is geopend vanaf 19:30.
De fotogalerie is voor publiek elke zaterdag van september t/m mei van 12:30 tot 16:00 uur geopend. De toegang is vrij.

Vormgeving en productie
Marjan Leeuwesteijn, Franz Heuser,
Martin Geuze

Printing:
Haveka B.V. , Alblasserdam

Tekstbijdrage:
Martin Geuze, Jan Koorneef, Joke Maarleveld
Henk Ras, Jurjen Biesbroek, Fred van Turenhout

Coverfoto:
Jaco Bosman

Voorwoord

TEKST: MARTIN GEUZE

Sneeuw, ijs en schaatsen. Het is een beeld dat steeds minder vaak te zien is in Nederland. Maar dit jaar was het weer zover en konden we de ijzers weer onderbinden. Leuk om kinderen te zien genieten, voor sommigen was het de eerste keer dat ze dit in eigen land konden meemaken.

Tijdens mijn dagelijkse rondje door Rotterdam kwam ik veel mensen met camera's tegen die het fenomeen wilden vastleggen. De sociale media stonden bol van foto's van sneeuwlandschappen, filmpjes van schaatstochten en allerlei andere sneeuwpret. Het lijkt er op dat we ons aangetrokken voelen tot het ongewone en deze beelden willen vastleggen. Prima natuurlijk, fotografeer wat je wil en laat je daarbij vooral niet beperken door wat dan ook

Het zette me wel aan het denken. Waarom voelen we ons vaak aangetrokken om het ongewone vast te leggen? Terwijl het gewone zich veel vaker aandient en voor iedereen herkenbaar is. De Italiaanse fotograaf Luigi Ghirri (1943-1992) is een mooi voorbeeld van iemand die de gewone dingen wilde vastleggen. Zijn foto's gaan over kijken, hoe wij de wereld om ons heen ervaren. Veel van zijn foto's zijn gemaakt binnen een straal van drie kilometer rond zijn woonplaats.

We kunnen op dit moment nog niet samenkomen op de club.
De zoomavonden worden gelukkig goed bezocht en het is fijn om op deze manier met elkaar in contact te blijven. Dit jaar zijn de "opdrachten" geïntroduceerd, bedoeld om elkaar te inspireren en bezig te blijven met fotografie. Het onderwerp "uitzicht vanuit je huis" is een prachtig voorbeeld van hoe je alledaagse dingen kunt fotograferen. Ik ben benieuwd welke creatieve beelden dit gaat opleveren. Ik wens jullie veel fotoplezier!

Martin

Liquid light

TEKST: HENK RAS

In DGK staat een selectie van de foto's die vertoond zijn op een fotoavond, waaruit ik er dan één uitkies om te bespreken.

Tot mijn eigen verrassing, stond Rudi Kleingeld nog niet in de lijst met fotografen waarvan ik op een foto heb gereageerd. Rudi maakt meestal landschapsfoto's waarbij het licht en de zwart-wit verhoudingen altijd een belangrijke rol spelen. Op pagina 22 staat (vrij klein) een foto van een zee gezicht met een paar lichtvlekken. (Lees ook Rudi's tekst onder de foto.)

Ik raad iedereen aan, om de foto nog eens te bekijken op Rudi's website: www.rudikleingeld.nl

De schoonheid van dit eenvoudige beeld komt dan echt binnen. De rustig kabbelende zee, met vooraan een mooi lichtje, onder een zwaar bewolkte hemel waar hier en daar gaten in zitten.

Deze gaten in de wolken zijn niet te zien, want vanaf de beschouwers standpunt is het een egale bedekte lucht. De openingen zijn er duidelijk wel, en resulteren in een prachtig lichtspel van zonlicht net onder de horizon. Dit is een heel klein gedeelte van de foto, ongeveer 10% van de hoogte van de foto. Als dit er niet was geweest had Rudi geen foto gemaakt.

Hierbij wil ik nog opmerken dat het licht dat op het wateroppervlak valt een lichtreflectie geeft op de wolken erboven. Dit lichtspel kan inderdaad adembenemend mooi zijn. Vaak heb ik ook geprobeerd dit te vangen, met wisselend succes.

De oudere leden kennen de achtergrond van Rudi's fascinatie voor licht, met daarnaast een bijna obsessieve motivatie om dit in zwart-wit vast te leggen en te delen.

Hij heeft vele avonden een instructieprogramma gegeven over de perfecte zwart-wit afdruk. Velen zullen zich nog de voorbeeldfoto van het muziekkorps met donkere broeken en witte jasjes, in vele gradaties, herinneren.

Zijn grote inspirator is Ansel Adams, en dat geldt voor heel veel fotografen die van zwart-wit fotografie houden. Bij Rudi's foto's is deze inspiratiebron ook vaak echt terug te zien.

© THEO DE JONG

Zalige bezieling

TEKST: JURJEN BIESBROEK

Aan de hype dry January doe ik niet mee en goeie voornemens heb ik ook al niet. Toch had ik zo vlak na de jaarwisseling het gevoel dat ik wat droog stond.

'Je bent zo goed als je laatste foto' hoorde ik ergens en dan word je vanzelf enigszins droevig als die dateert van afgelopen zomer. Niet te zwaarmoedig hoor, zo is het ook weer niet. Het gevoel komt ook wel een beetje door de tijd van het jaar. Het moment om weer eens lekker op te ruimen. En dan blijkt ineens dat je na 7 jaar fotograferen een aardige verzameling hebt opgebouwd. Kartonnen dozen vol met foto's op en naast de kast, allemaal in passe-partout en op de bok geweest. Allerlei kartonnen uitsneden en soorten papier, misschien ooit nog ergens goed voor. Foto's die wel afgedrukt zijn, desondanks nooit de bok hebben gehaald. Die 'zeven dagen proef' hè… Om maar te zwijgen over de computerbestanden die de moeite niet eens waard zijn. Die je nooit meer gaat bekijken, maar waar je toch wel een back-up van maakte want, o wee.

En ik was nog wel zo trots op die groeiende stapel kunst. Mijn eerste doel was genoeg te vergaren voor een expositie. Inmiddels is dat doel ruimschoots overtroffen en het bleek niet eens een noemenswaardige prestatie. Een nogal onderschat proces eigenlijk, want sluipend als een roofdier is de productie onoverkoombaar groot gegroeid. Hoedt u, waarde clubgenoten, want vermenigvuldiging is uw deel. Ik heb heimelijk gehoord dat er fotografen bestaan die hun werk bewaren onder hun bed. Dat er huizen zijn waar de overloop vol staat met lijsten en de trap naar zolder niet meer begaanbaar is. Waar het leefgenot is verruild voor kunst met een ziel onder een dikke laag stof. Langzamerhand wordt zowel het stemgeluid als de geest van je huisgenoten steeds driftiger, zo stel ik me voor. En jij maar denken dat jouw eigen bezieling toch het grootste was.

Met ziel en zaligheid heb je dat alles namelijk voor elkaar gekregen. Vaak trots op de beelden waar veel energie in zit. Waar je over hebt nagedacht en waar je plannen voor hebt gesmeed. Weer en wind hebt weerstaan. Maar als je na zeven jaar de opbrengst beoordeelt, dan vraag je jezelf toch af of nou echt alles zo vol bezieling zit. Heb je überhaupt zoveel geestdrift dat echt al je werk zo bijzonder is, dat het dat label mag dragen.

Enkele jaren geleden was mijn laptop kapot en aarrgghh ..… zonder goede back-up was ik enkele maanden fotomateriaal kwijt. Hoe verdrietig je daar over kan zijn! Toch mis ik die foto's niet. Ik zou niet meer weten wat ik kwijt ben en ik heb zo overdadig veel nieuw moois gemaakt.

In de beperking toont zich de meester, een paar goede beelden per jaar is ruim voldoende. Knuffel ze en bewierook ze. Be loud and proud about it. En de rest? De cloud in of beter nog naar een ver planetenstelsel.

© CEES VAN MEERTEN

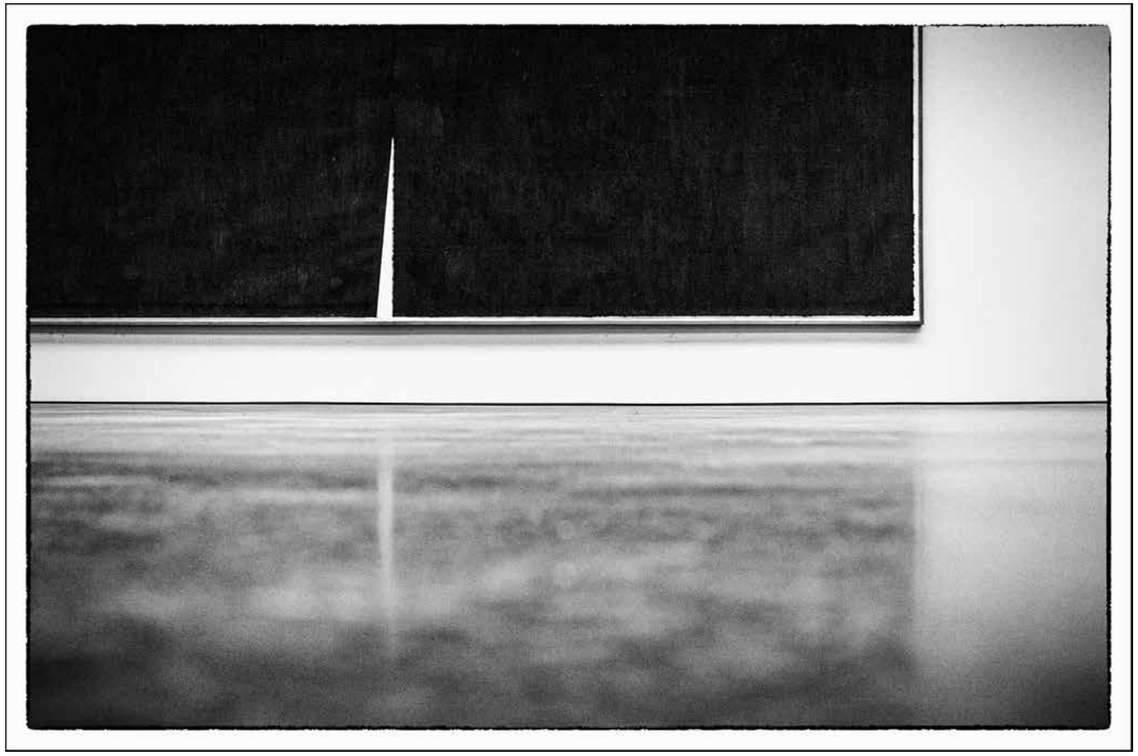

© FRANZ HEUSER

© ARIE STAM

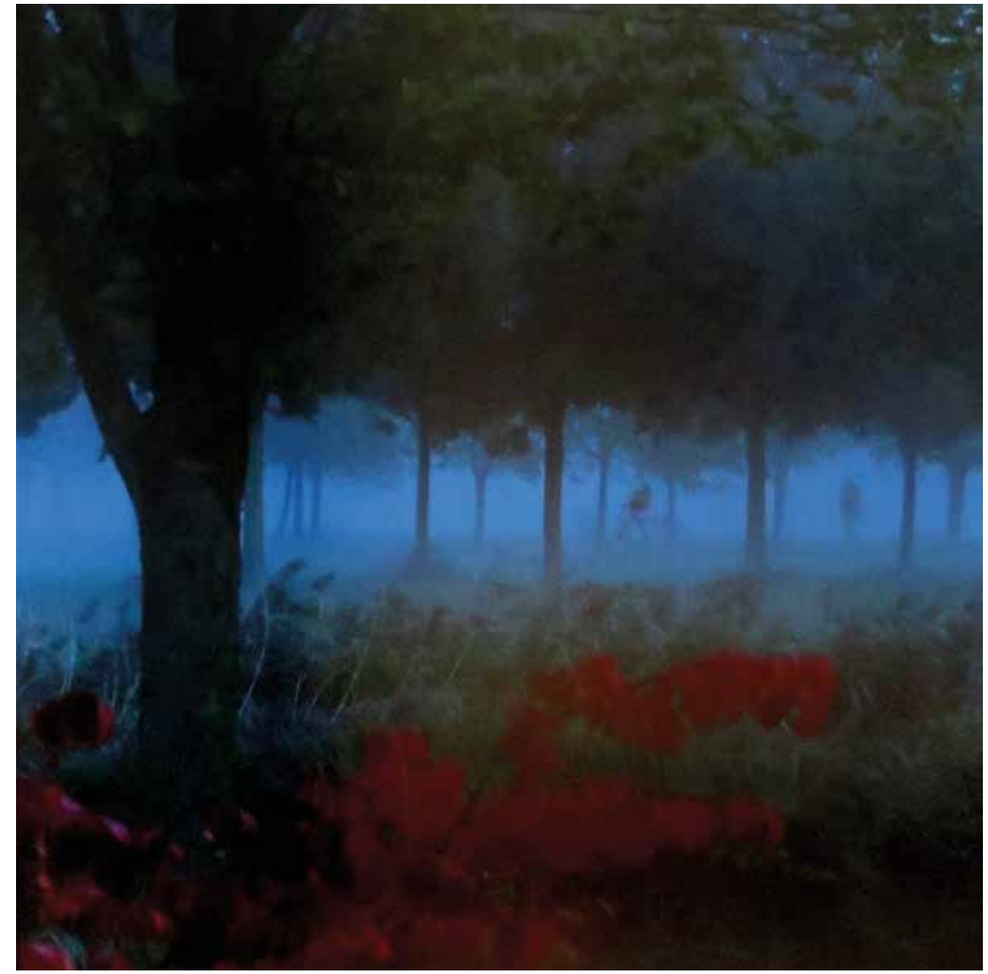

© JOKE MAARLEVELD

© MARTIN GEUZE

© HENK RAS

Dan Boutique Jerusalem Hotel
We kijken uit de bar naar een ontmoetingsruimte ernaast. Hier komen joodse stelletjes om met elkaar kennis te maken onder toezicht van de ouders van het meisje.

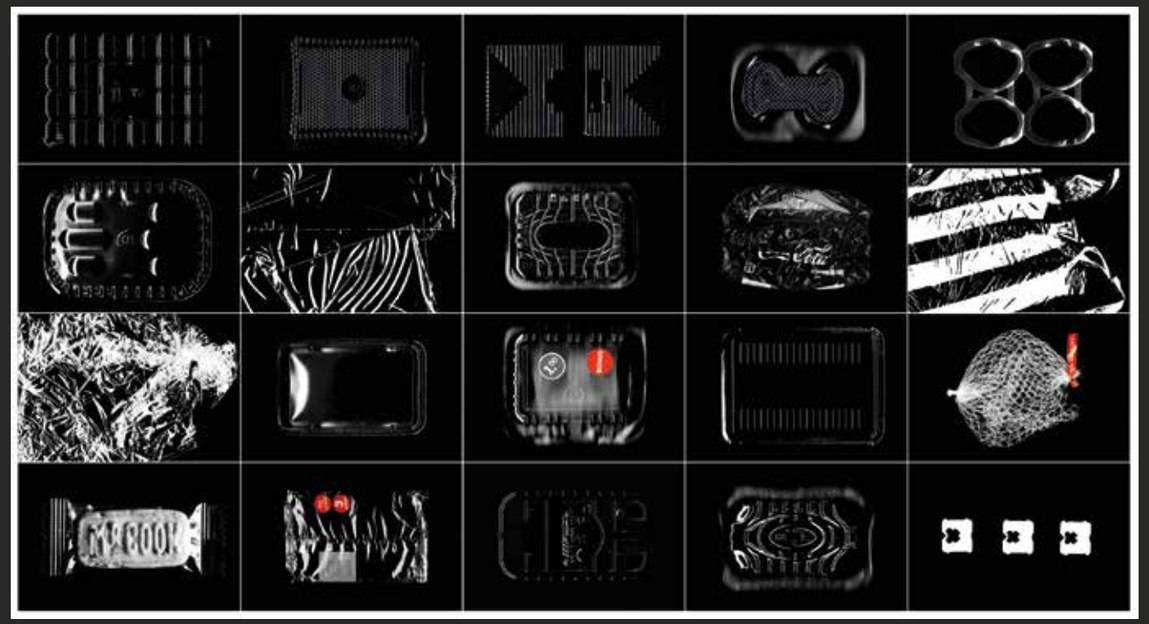

© JOKE MAARLEVELD

The Beauty and the Beast

TEKST: JOKE MAARLEVELD

Plastic is een prachtig en tegelijkertijd afschuwelijk product. Het is goedkoop, lichtgewicht, makkelijk te maken en houdt producten langer houdbaar. Door deze eigenschappen wordt er heel veel van gemaakt, de wereldproductie van plastic is op dit moment zo'n 400 miljoen ton per jaar. Hiervan is circa 75% Single Use Plastic, afgekort SUP. SUP is het plastic dat na eenmalig gebruik verdwijnt in de legale en illegale afvalstromen van de wereld, waar het een groot probleem is geworden.

Single Use Plastic komen we iedere dag in ons huishouden tegen. Men heeft berekend dat er ruim 1500 voedselverpakkingen per persoon per jaar door onze handen gaan, dat zijn er gemiddeld vier per persoon per dag.

Deze serie bestaat uit beelden van mijn persoonlijke huishoudelijke SUP. Door de keuze van de vormgeving, het zwartwit en de hoeveelheid beelden wil ik de nadruk leggen op die twee uitersten van SUP: de schoonheid van al die verschillende plastics en de ongelooflijke, onontkoombare hoeveelheid.

Halverwege 2020 ben ik mijn beelden op Instagram gaan plaatsen in de hoop, dat de stroom aan beelden ook anderen wakker zal schudden. Inmiddels ben ik me ook meer in plastic gaan verdiepen en enorm geschrokken van de cijfers en de harde werkelijkheid. Het posten op Instagram heeft ervoor gezorgd dat mijn beelden onder de aandacht zijn gekomen van Peter van Tuijl en hij heeft besloten mijn project op te nemen in zijn cursus documentaire.fotopetervantuijl.nl
Deelname is gratis.

Sinds september 2020 volg ik met mijn plastic project een workshop bij Eli Dijkers. Helaas door corona noodgedwongen digitaal. Door zijn manier van begeleiden zoals: het stellen van kritische vragen, het geven van tips, het wijzen op andere mogelijkheden, het geven van duwtjes in de rug enzovoort, openen zich nieuwe wegen en begint mijn project in een stroomversnelling te raken.

Er is nog veel werk aan de winkel en ik ben zelf ook benieuwd waar het me uiteindelijk zal brengen.

Wordt vervolgd…

© BERT BOUWMEESTER

© REMCO SCHADE

Eruption Bay

© JAN KOORNEEF Casper

Het fotografische kader

TEKST: JAN KOORNEEF

Is het medium fotografie wel toereikend om gevoelens als verdriet, somberheid en angst uit te drukken of uiting te geven aan existentiële levensvragen ?

Ik ben geneigd om hierop met "nee" te antwoorden om er ook nog eens aan toe te voegen, dat woorden, bewegende beelden en in hoge mate dans en muziek daar een veel beter medium voor zijn. Zo is muziek door zijn abstracte karakter uitermate geschikt om direct de geest te beroeren. Mijn ontkenning wordt benadrukt door de talloze voorbeelden van fotografen die zich niet beperken tot alleen maar het puur fotografisch medium.

Zo zagen we bij Erwin Olaf in het Haagse Museum best veel bewegende beelden en zelfs een installatie. Stephan Vanfleteren bedient zich van veel tekst en zijn boeken zijn een optelsom van foto's, tekst en vormgeving. Wat te denken van Popel Coumou "papier en licht" in het Haagse Fotomuseum. Zij treedt letterlijk uit het foto-kader. Voeg daar nog eens Margaret Lansink aan toe.

Natuurlijk is het vertrekpunt van deze fotografen de fotografie en hebben ze minder twijfels als Ulay, dat getoond werd in "Ulay was here" in het Stedelijk museum van Amsterdam.

Met deze opsomming wil ik pleiten voor een opwaardering van niet fotografische toevoegingen op onze club en misschien zijn die er wel. Maar soms heb ik wel het idee, dat niet fotografische elementen, die door een maker worden toegevoegd, niet gelijkwaardig worden meegenomen in de bespreking.

De puristen onder ons hoeven niet bang te zijn dat er niet meer te genieten valt van pure fotografie. Natuur- en straatfotografie zijn onverslaanbaar en ook de kracht van fotoreportages en portretten, heeft nog een lang leven voor de boeg.

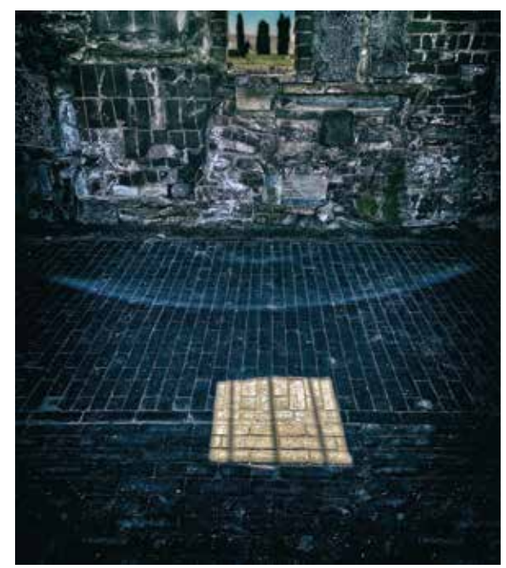

© JAN KOORNEEF

© ARIE STAM

© TINEKE ADENEY

Jutland Denemarken
Het is een soort landtong en om je heen is overal zee. De Noord- en Oostzee ontmoeten daar elkaar en bruisen tegen elkaar in. De zon, wind, het bruisen van de golven. Al het wel en wee lijkt van je af te vallen en er is alleen nog “het Moment”

© CEES VAN MEERTEN

"Saamhorigheid"
Elk blaadje van de Alstromeria heeft een eigen betekenis: medeleven, geduld, begrip, humor, daadkracht en respect. Deze betekenissen samen staan symbool voor een landurige vriendschap.

© COR RITMEESTER

Project NewCity

TEKST: LIA PERQUIN EN FRED VAN TURENHOUT

Over de hele wereld vind je prachtige architectuur die het fotograferen waard is. Geïnspireerd door een blikopener van Diana Bokje, die zij op facebook plaatste om fotografen inspiratie te geven in tijden van Corona zijn wij aan de slag gegaan.

Wat gebeurt er nu met een stad als je de architectuur op een andere manier gaat fotograferen; onstaat er dan in beeld een nieuwe stad? Perspectief is hierbij van groot belang, zodat niet veraden wordt waar je naar kijkt. Werkelijkheid moet fictie worden.

Met dit gegeven gaan wij op pad. Kijken, kijken en nog eens kijken. Om de gebouwen heen lopen, op afstand, dichtbij, ertegenaan, op zoek naar een nieuwe horizon, alles voor een goede foto. De ene keer zien we het gelijk, en komen met een verbluffend resultaat thuis, de andere keer alleen met nekklachten van het omhoog kijken.

Door de hedendaagse moderne architectuur kunnen wij beelden maken die geschikt zijn voor ons project NewCity. Traditionele architectuur is minder geschikt, desalniettemin wel een uitdaging om daar een nieuw beeld van te maken, dat aansluit bij ons project. Wij kiezen bewust voor zwart-wit, omdat het beeld daardoor abstracter en rustiger wordt. "Less is more"

Onze beelden zijn niet bewerkt in Photoshop, wat in beeld staat is werkelijk zo, alleen de zwart-wit omzetting wordt in Photoshop of Lightroom gedaan. Wij hebben er bewust voor gekozen om de foto's vierkant te maken, zodat er een sterker beeld ontstaat.

Inmiddels zijn er al wat foto's getoond op de Zoom-fotoavonden en de leuke en positieve reacties hierop zijn fijn om te ontvangen. Enthousiast zijn wij al over het project en de reacties van de leden geeft dit nog een extra boost om op zoek te gaan naar nieuwe beelden voor NewVCity.

© LIA PERQUIN

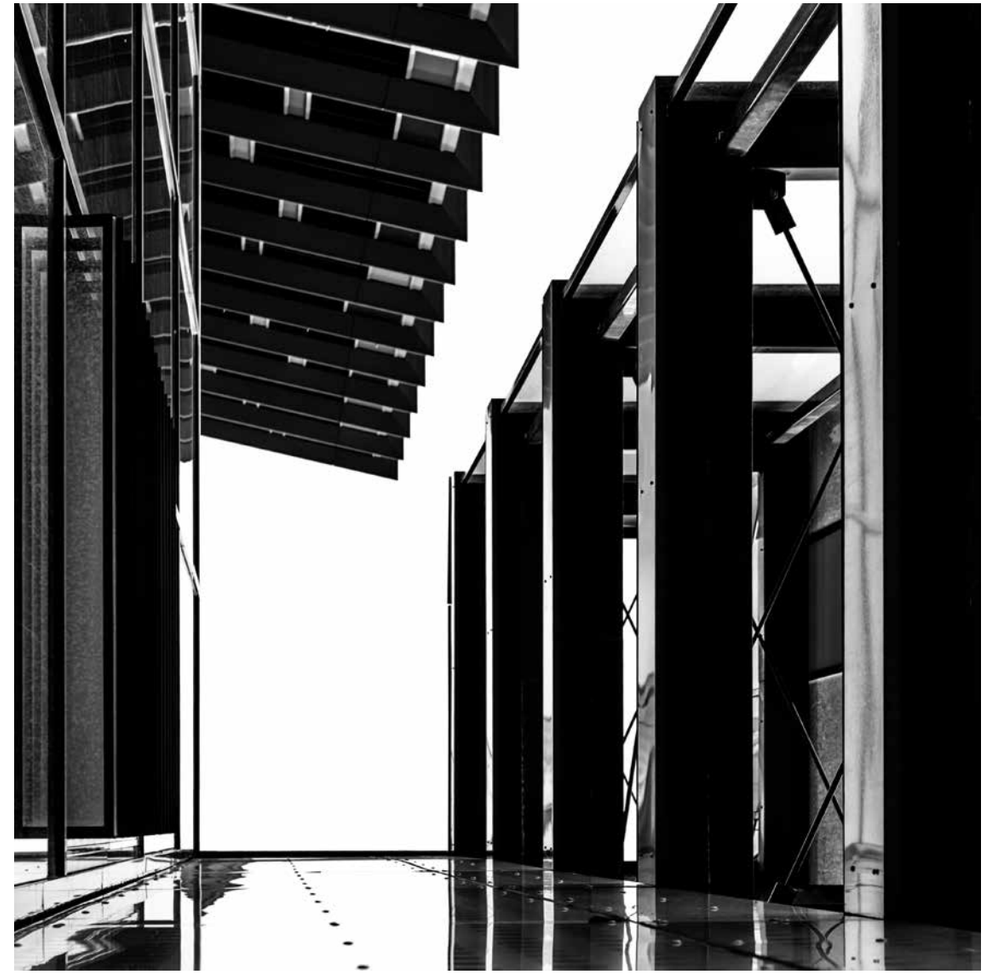

© FRED VAN TURENHOUT

© GER STERK

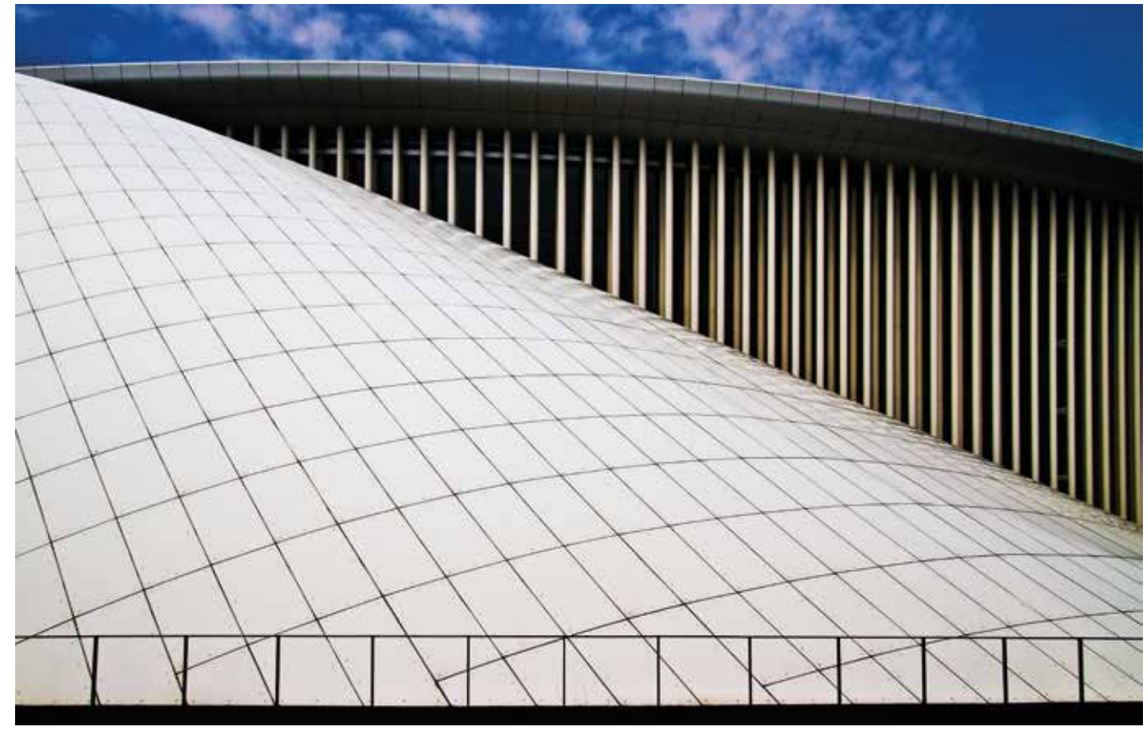

© JAN HUISMAN

© FRED KERKHOF

© SANDRA REIJMERS

© FRANK DE GRAAFF

© PETER DE GROOT

Op een sombere winterdag struinend in het natuurgebied "de Hoge Nesse" heb ik het landschap bewust in zwart-wit gefotografeerd om de sfeer nog eens extra te benadrukken

Gedane zaken....

Webinar straatfotografie door Peter de Groot

Webinar lichtmeting door Cees van Meerten

ZOOMavond, smoelenboek van een aantal deelnemers

De club is het seizoen zo goed en kwaad als het kon begonnen maar in de herfst lopen het aantal corona besmettingen weer op en gaan we in de tweede lockdown.

De expositie van Bert Bouwmeester en Sandra Reijmers is nog wel open geweest, maar is door de omstandigheden een beetje in het water gevallen. De daarop volgende exposities zijn allemaal afgelast tot nader order.

Het is niet meer mogelijk met acht personen samen te komen op de club, dus alle avonden worden via ZOOM ingevuld. Er is tot eind december afwisselend een nieuwwerkavond en een Webinar verzorgd door één van de leden:
- Alle technische vragen verzorgd door Martin Geuze
- Portretfotografie verzorgd door Cees van Meerten
- Lightroom verzorgd door Marjan Leeuwesteijn
- Straatfotografie verzorgd door Peter de Groot
- Zwartwitomzetting door Martin Geuze
- Lichtmeting verzorgd door Cees van Meerten

© JURJEN BIESBROEK

de grove korrel

FOTOCLUBZWIJNDRECHT